

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 41T/89/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8109011236
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Vorobel
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8109011236.19

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Vorobela a z členov senátu A. B. a C. D. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17. júna 2019 v Prešove takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

E. F., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom G., H. F. I. XXXX/XX

je vinný

v bode I. II.

z pokračujúceho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods.2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. h/ Trestného zákona a s § 139 písm. d/ Trestného zákona,

v bode I. II. III. IV.

z pokračujúceho prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, pretože

I./ v presne nezistenom čase od júna 2008 do 4.2.2009 v osobnom motorovom vozidle, ktorého bol užívateľom a v J. K. voľného času v G. L. H. M. I. XX a od septembra 2008 do 4.2.2009 v kabinete Základnej školy na H. E. B. C. G. a v byte na adrese G., H. N. I. XX viackrát po tréningoch alebo súťažiach, vykonal súlož a iným spôsobom sexuálne zneužil maloletú E. E. nar. XX.X.XXXX, ktorá mu bola zverená ako trénerovi spoločenských tancov tanečnej školy O. G. B., pričom vedel, že maloletá nemá 15 rokov a zneužil svoje postavenie tak, že ju najprv k súložu nahováral osobne a cez SMS správy a sexuálne zneužitie dosiahol pod psychickým nátlakom, pričom obnažené pohlavné orgány, pohlavný styk, orálny styk a masturbáciu si nafotil digitálnym fotoaparátom v mobilnom telefóne zn. L. P.,

II./ v presne nezistenom čase od mesiaca november 2008 do 8.2.2009 v G. v J. K. voľného času na H. M. I. XX, od septembra 2008 do 8.2.2009 v kabinete Základnej školy na H. E. B. C. G. a v byte na adrese G., N. I. XX viackrát po tréningoch, alebo súťažiach vykonal súlož a iným spôsobom sexuálne zneužil maloletú Q. B., nar. XX.X.XXXX, ktorá mu bola zverená ako trénerovi spoločenských tancov tanečnej školy O. G. s. r. o., pričom vedel, že maloletá nemá 15 rokov a zneužil svoje postavenie tak, že ju najprv k súložu nahováral osobne, cez SMS správy, komunikáciou prostredníctvom ICQ, pričom súlož a sexuálne zneužitie dosiahol pod psychickým nátlakom a obnažené pohlavné orgány, pohlavný styk, orálny styk a masturbáciu si nafotil digitálnym fotoaparátom v mobilnom telefóne zn. L. P.,

III./ v presne nezistenom čase, v mesiaci november 2008 v G., na ulici R. I. XX, kde býva maloletý S., nar. X.X.XXXX a v presne nezistenom čase v decembri 2008 v G. L. H. N. I. XX, kde býval obvinený v podnájme a v presne nezistenom čase od septembra 2008 do 8.2.2009 v kabinete Základnej školy

na H. E. B. I. C. G. Q. B., nar. XX.X.XXXX, E. E., nar. XX.X.XXXX, S. B., nar. X.X.XXXX a T. T. nar. X.XX.XXXX podával alkoholické nápoje, pod vplyvom ktorých ich navádzal na spoločné ohmatávanie, rôzne sexuálne praktiky, bozkávanie maloletých dievčat medzi sebou a pričom pred nimi onanoval a potom, ako obvinený mal pohlavný styk s maloletou E. E., naviedol S. B. E. X.X.XXXX, aby mal pohlavný styk s mal. E. E., pričom k ich pohlavnému styku došlo. Orálny styk maloletých dievčat a pohlavný styk medzi maloletými S. a E. si obvinený nahrával na mobilný telefón zn. L. P. XX, pričom tieto videozáznamy prezentoval pred ďalšou tanečnicou E. R.,

IV./ v presne nezistenej dobe v mesiacoch september 2008 až december 2008 v G. v J. K. voľného času v G. L. H. M. I. XX a vo svojom osobnom motorovom vozidle ktoré mal v užívaní, po tréningoch, maloletým Q. B., nar. XX.X.XXXX, E. E., nar. XX.X.XXXX, S. B., nar. X.X.XXXX a ml. T. T., nar. X.XX.XXXX prostredníctvom notebooku, ktorý si priniesol so sebou, niekoľkokrát prehrával pornofilmy, pričom vo všetkých prípadoch týmto osobám hovoril, že sex už môžu mať, nakoľko majú už 14 rokov,

t e d a

v bode I., II.

vykonal súlož s osobou mladšou ako pätnásť rokov a takú osobu iným spôsobom sexuálne zneužil, pričom takýto čin spáchal porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z jeho postavenia na odkázanej osobe

v bode I., II., III., IV.

zvádzať osoby mladšie ako osemnásť rokov k nemravnému životu, čím ich vydal nebezpečenstvu spustnutia

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 201 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 38 ods.7 Tr. zákona a v spojení § 41 ods. 1, ods.2 Trestného zákona, k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 7 (siedmych) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a / Tr. zákona ho pre výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona ukladá trest zákazu výkonu činnosti trénera tanečného športu a učiteľa spoločenských tancov na dobu 5 (päť) rokov.

Podľa § 60 ods.1 písm. a/ Trestného zákona ukladá trest prepadnutia vecí:

- mobil zn. L. U. L. L. S. O.: XXXXXX/XX/XXXXXX/X B.: XXXXXXXXXXXXX-X,
- mini SD zn. L. XXX B.: XXXXXXXXXXXXX
- mobil zn. L. P. XX S., O.: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX B.: XXXXXXXXXXXXX-X
- pamäťová karta Micro SD 2 GB

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku o d k a z u j e zákonnú zástupkyňu poškodenej, J. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom G., D. I. XX a zákonného zástupcu poškodeného E. E., nar. XX.X.XXXX, bytom G., N. I. X s ich nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 2.10.2009 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Prešov obžalobu, sp. zn.: 1Pv 115/09 na obžalovaného E. F..

Obžaloba OP kládla obžalovanému za vinu, že

1/ v presne nezistenom čase od júna 2008 do 4.2.2009 v osobnom motorovom vozidle zn. T. E., evidenčné číslo: G. XXX V., ktorého vlastníkom je obvinený a v J. K. C. I. v G. L. H. M. I. XX a od septembra 2008 do 4.2.2009 v kabinete W. X. L. H. E. B. C. G. a v byte na adrese G., H. N. I. XX

viackrát pop tréningoch alebo súťažiach vykonal súlož a iným spôsobom sexuálne zneužil maloletú E. E. nar. XX.X.XXXX, ktorá mu bola zverená ako trénerovi spoločenských tancov tanečnej školy O. G. B., pričom vedel, že maloletá nemá 15 rokov a zneužil závislosť maloletej tak, že ju najprv k súložu nahováral osobne a cez SMS správy a sexuálne zneužitie dosiahol pod psychickým nátlakom, pričom obnažené pohlavné orgány, pohlavný styk, orálny styk a masturbáciu si nafotil digitálnym fotoaparátom v mobilnom telefóne zn. L. P.,

2/ v presne nezistenom čase od mesiaca november 2008 do 8.2.2009 v G. v J. K. C. I. na H. M. I. XX, od septembra 2008 do 8.2.2009 v kabinete W. X. L. H. E. B. C. G. a v byte na adrese G., N. I. XX viackrát po tréningoch, alebo súťažiach vykonal súlož a iným spôsobom sexuálne zneužil maloletú Q. B., nar. XX.X.XXXX, ktorá mu bola zverená ako trénerovi spoločenských tancov tanečnej školy O. G. B., pričom vedel, že maloletá nemá 15 rokov a zneužil závislosť maloletej tak, že ju najprv k súložu nahováral osobne, cez SMS správy, komunikáciou prostredníctvom ICQ, pričom súlož a sexuálne zneužitie dosiahol pod psychickým nátlakom a obnažené pohlavné orgány, pohlavný styk, orálny styk a masturbáciu si nafotil digitálnym fotoaparátom v mobilnom telefóne zn. Nokia E-71,

3/ v presne nezistenom čase, v mesiaci november 2008 v G., na ulici R. I. XX, kde býva maloletý S., nar. X.X.XXXX a v presne nezistenom čase v decembri 2008 v G. L. H. N. I. XX, kde býval obvinený v podnájme a v presne nezistenom čase od septembra 2008 do 8.2.2009 v kabinete W. X. L. H. E. B. I. v G. Q. B.. nar. XX.X.XXXX, E. E., nar. XX.X.XXXX, S. B., nar. X.X.XXXX a T. T. nar. X.XX.XXXX podával alkoholické nápoje, pod vplyvom ktorých ich navádzal na spoločné ohmatávanie, rôzne sexuálne praktiky, bozkávanie maloletých dievčat medzi sebou a, pričom pred nimi onanoval a po tom, ako obvinený mal pohlavný styk s maloletou E. E., pričom k ich pohlavnému styku došlo. Orálny styk maloletých dievčat a pohlavný styk medzi maloletými S. a E. si obvinený nahrával na mobilný telefón zn. L. P. XX, pričom tieto videozáznamy prezentoval pred ďalšou tanečnicou E. R.,

4/ v presne nezistenej dobe v mesiacoch september 2008 až december 2008 v Prešove v J. K. C. I. v G. L. H. M. I. XX a vo svojom osobnom motorovom vozidle zn. T. E., ev. číslo G. V. po tréningoch maloletým Q. B., nar. XX.X.XXXX, E. E., nar. XX.X.XXXX, S. B., nar. X.X.XXXX a ml. T. T., nar. X.XX.XXXX prostredníctvom notebooku, ktorý si priniesol so sebou, prehrával pornofilmy, pričom obvinený si ľahol na kreslo a zavolať obe maloleté, aby si k nemu ľahli, pričom keď tak maloleté dievčatá urobili, maloletí chlapci ich potom nechali samých a odišli preč, pričom obvinený vo všetkých prípadoch týmto osobám hovoril, že sex už môžu mať, nakoľko majú už 14 rokov

čím mal spáchať v bode 1,2, obžaloby

- pokračujúci zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1,2 písm. a/, b/ Tr. zákona
- zločin výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1 Tr. zákona
- prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona

a v bode 3,4, obžaloby

- zločin výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1,2 písm. b/, c/ Tr. zákona
- prečin podávanie alkoholických nápojov mládeži podľa § 175 Tr. zákona
- prečin ohrozovanie mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona.

Dňa 4.7.2012 súd vo veci vyhlásil rozsudok, ktorým v podstate uznal obžalovaného vinným v zmysle obžaloby a podľa § 201 ods.2 Tr. zákona v spojení s § 41 ods.1, ods.2 Tr. zákona mu uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov. Na základe podaných odvolaní, súd dňa 27.11.2012 predložil vec na odvolacie konanie na Krajský súd v Prešove. Krajský súd v Prešove, uznesením sp. zn. 9To/44/2012 zo dňa 29.6.2016 zrušil uvedený rozsudok a vec dňa 22.3.2017, predložil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov J. B., S. B., W. B., E. R., E. E., E. D. G., C. X., Y. Z. znalcov E. V. K., E. Z. E., G. Z. G., O. D. G., O. E. A., E. G. Z., čítaním zápisníc o svedeckých výpovediach svedkov v prípravnom konaní, čítaním pripojených listinných dôkazov a znaleckých posudkov ako aj prehratím obrazovo zvukového záznamu z výsluchom maloletých poškodených.

Súd pri hodnotení vykonaných dôkazných prostriedkov, tak ako sú tieto uvedené vyššie, sa musel dôsledne vysporiadať s otázkou, či všetky tieto dôkazné prostriedky, boli vykonané podľa Trestného poriadku, tak, ako to má na mysli ustanovenie § 119 ods.2 Tr. poriadku, t.j. zákonným spôsobom.

Súd na hlavnom pojednávaní, vykonal ako dôkaz, zvukovo obrazové záznamy z výsluchov maloletých svedkov poškodených Q. B., E. E., a S. B., ktoré boli realizované dňa 10.2.2009 u Q. B.. v čase od 11.25, u E. E. v čase od 16.30 a u S. B. v čase od 18.30 hod.

Ďalej súd uvádza, že ako dôkaz vykonal aj znalecké posudky, ktoré spracovala znalkyňa z odboru psychológie G. Z. G. pod č. 12/2009, 13/2009, 15/2009, na osoby poškodených, pri ktorých znalkyňa pri ich vyhotovovaní vychádzala práve z týchto výsluchov.

V zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu, má súd zato, že tieto dôkazné prostriedky boli v prípravnom konaní zabezpečené zákonným spôsobom a preto musel na nich pri rozhodovaní prihliadať.

Súd však musí konštatovať, že samotné výsluchy, neboli realizované tak, ako to má na mysli ustanovenie § 135 ods.1 Tr. poriadku. Výsluch nebol vykonávaný obzvlášť ohľaduplne a tak, aby sa už v ďalšom konaní nemusel opakovať. Zo záznamu je zrejmé, že v určitých momentoch, viedla výsluch prítomná psychologička, ktorá nie je oprávnená kladť otázky maloletým osobám, a ktorá mala iba prispieť k správne vedeniu výsluchu. Psychologička kladla vypočúvaným maloletým svedkom sugestívne a kapiózne otázky. Z takto uvedeného dôvodu, preto súd neprihliadol na obsah odpovedí, ktoré odzneli na takéto otázky psychologičky.

V záujme zistenia skutkového stavu v rozsahu nevyhnutnom pre spravodlivé rozhodnutie, súd opätovne po vrátení veci krajským sudom, skúmal otázku, či maloletí poškodení, by mohli byť vypočutí na hlavnom pojednávaní.

Podľa odborného vyjadrenia G. Z. G. č. 51/2018 (čl.791) a č. 25/2018 (čl.830), by opakovaný výsluch týchto osôb, mohol pôsobiť negatívne a ohroziť ich duševnú rovnováhu. Súd teda nemohol vykonať výsluch týchto osôb na hlavnom pojednávaní, pretože by neprimerane zasiahol do ich základných práv a slobôd, tak ako to má na mysli ustanovenie § 2 ods.2 Tr. por., t.j. do ich nerušeného duševného rozvoja, ktorý je garantovaný Dohovorom o právach dieťaťa, publikovaného pod 104/1991 Zb.

Obžalovaný vo svojej výpovedi uviedol k jednotlivým bodom obžaloby nasledovné:

1. Nie je pravdou, že bol vlastníkom osobného motorového vozidla zn. T. E. v tom čase ako to tvrdí prokurátor. Vlastníkom tohto vozidla bol od januára 2009. Takisto aj kabinet v základnej škole v G. na H. M. mali v prenájme od októbra alebo novembra roku 2009. Tiež nie je pravdou, že by bol trénerom spoločenského tanca a taktiež, že by bol učiteľ tanca. On na toto nemal potrebné kvalifikácie, on bol iba tak povediac praktikant, pomocník trénera resp. učiteľa tanca. On na poškodených nevyvíjal žiadny nátlak aby tancovali. Tréningy mali v priemere dva až trikrát týždenne. Nie je pravdou, že by súložil s mal. E..

2. K tomuto bodu obžaloby obžalovaný taktiež uviedol tie skutočnosti, ktoré uviedol v bode 1 obžaloby. Výslovne uviedol, že taktiež nesúložil s mal. Q. a teda si ju pri súložii nemohol ani nahrávať.

3. K tomuto bodu obžaloby uviedol, že je pravdou, že bol v byte na H. R. C. G., kde býva E.. S. avšak nie je pravdou, že by tam prítomných maloletých ponúkal alkoholickými nápojmi a že by ich navádzal na nejaké sexuálne praktiky. On ich nenavádzal avšak je pravdou, že bol svedkom toho ako sa dievčatá bozkávali avšak nebol súčasťou týchto ich praktík. Tieto ich praktiky on nenahrával na žiadne zariadenie.

4. K tomuto bodu obžaloby takisto uviedol, že nebol majiteľom osobného motorového vozidla zn. T. E. v tom čase, ako to tvrdí obžaloba. On maloletým žiadne porno neprehrával. Nevylúčil však, keďže títo mali prístup k jeho notebooku, že v tomto notebooku našli nejaké pornografické záznamy a že si ich bez jeho súhlasu pozreli.

Ďalej obžalovaný uviedol, že maloletí poškodení mali prístup k jeho mobilu a takisto vedeli jeho heslá na elektronickú komunikáciu prostredníctvom ICQ. Z tohto dôvodu preto nemožno veriť tomu, že všetko čo je uvedené ako obsah komunikácie on sám uviedol. Mohol to za neho napísať niekto iný. Čo sa týka systému tréningu, bol na svojich zverencov tvrdí a náročný pretože chcel aby dosiahli úspechy v tancovaní. Niekedy sa stalo, že vozil deti na svojom aute keď to bolo potrebné či už na tréningy alebo na súťaže, resp. z týchto podujatí.

K tomu čo uviedli poškodené mal. E. a mal. Q. sa vyjadril s tým, že ony to na neho povedali, resp. spravili to kvôli tomu, že on neopätovoval ich city. Ony boli do neho zalaskované.

Čo sa týka jeho výsluchu v prípravnom konaní dňa 18.3.2009 on sa vtedy priznal k spáchaniu tejto trestnej činnosti, lebo mu to poradil jeho predchádzajúci obhajca. Nie je teda pravdou to čo uviedol v tomto výsluchu a on sa cíti nevinný.

K skutkovým zisteniam:

I.

Z výpovedi poškodenej mal. E. E. vyplýva, že od apríla roku 2008 začala chodiť na tanečné tréningy, pričom jedným z jej učiteľom bol aj obž. F.. Prvý krát mala s ním pohlavný styk, niekedy cez prázdniny roku 2008. Vtedy išli na nejakú dedinskú zábavu a v trénerovom aute mali sex. Následne mala s ním niekoľkokrát sex v jeho aute aj v byte. Sex chcel vždy on, ona nie. Ona mu nevedela povedať nie. Sexuálne návrhy jej zasielal aj prostredníctvom SMS. On si tieto pohlavné praktiky zaznamenával digitálnym fotoaparátom v svojom mobile. Neskôr zistila, že obžalovaný sa takto správa aj k Q. B.. Preto sa rozhodla, že s ním nechce už nič mať. Keď mu to oznámila, tak bol nahnevaný a z jedného tréningu ju poslal domov.

Súd nemal pochybnosti o hodnovernosti jej výpovede, pretože táto je v súlade s tým, čo uviedli ďalší maloletí poškodení vo svojich výpovediach, tak ako je to uvedené nižšie.

Je výpoveď je v súlade aj so skutočnosťami, ktoré boli zistené znaleckými posudkami resp. ďalšími listinnými dôkazmi.

Podľa znaleckého posudku č. 2/2009, E. D. G. bolo gynekologickým vyšetrením zistené, že poškodená mala opakovane pohlavný styk. Tie skutočnosti, ktoré uviedla vo svojej výpovedi, nie sú v rozpore s tým, čo bolo zistené.

Podľa znaleckého posudku č. 13/2009, G. Z. G., bolo použitými vyšetrovacími metódami z odboru psychológie zistené, že poškodená je schopná správne vnímať, zapamätať si a správne reprodukovať prežité okolnosti. Nemá sklon konfabulovať a sama seba prezentuje dostatočne sebakriticky. Inkriminovaných udalosti sa zúčastnila dobrovoľne, aj keď pod istou formou nátlaku v zmysle tendencie vyhovieť očakávaniu niekoho, kto bol pre ňu autoritou a kým bola istým spôsobom fascinovaná.

Na základe takto vykonaných dôkazov, preto súd ustálil skutkový stav, tak ako je to uvedené v tomto bode rozsudku. Na rozdiel, od obžaloby súd vypustil presné označenie motorového vozidla, v ktorom malo dochádzať k súložiam. Takáto úprava, však nemal žiadny vplyv na zachovanie totožnosti a jednoty skutku oproti obžalobe.

Žiadny z vykonaných dôkazov, nie je v rozpore s tým, čo uviedla pošk. E. E., okrem výpovede obžalovaného a preto súd uveril jej tvrdeniam, ktoré súd pretransformované, do skutkovej vety v bode I. rozsudku.

II.

Z výpovedi poškodenej mal. E. B.. vyplýva, že prvý krát súložila s obžalovaným v decembri roku 2008 a to u neho doma. Následne spolu súložili v kabinete ZŠ na H. E. B. C. G.. Ich súložie si fotil na mobil. Vedela o tom, že obžalovaný súloží aj s E., sama bola toho svedkom. Obžalovaný ju nahováral na vykonávanie sexuálnych praktík aj s E.. Ona bola do neho zaľúbená a mala pocit, že keby povedala nie, tak jej by to dal pocítiť na tréningu, čo sa aj stalo. Jej na tréningoch záležalo.

Súd nemal pochybnosti o hodnovernosti jej výpovede, pretože táto je v súlade s tým, čo uviedli ďalší maloletí poškodení vo svojich výpovediach, tak ako je to v tomto rozsudku.

Je výpoveď je v súlade aj so skutočnosťami, ktoré boli zistené znaleckými posudkami resp. ďalšími listinnými dôkazmi.

Podľa znaleckého posudku č. 2/2009, E. D. G. bolo gynekologickým vyšetrením zistené, že poškodená mala opakovane pohlavný styk. Tie skutočnosti, ktoré uviedla vo svojej výpovedi, nie sú v rozpore s tým, čo bolo zistené.

Podľa znaleckého posudku č. 15/2009, G. Z. G., bolo použitými vyšetrovacími metódami z odboru psychológie zistené, že poškodená je schopná správne vnímať, zapamätať si a správne reprodukovať prežité okolnosti. Nie sú prítomné znaky, ktoré by svedčili pre vedomé klamanie. Nie sú prítomné konfabulačné tendencie. Poškodená nemá snahu poškodiť obžalovanému, naopak vo vzťahu k nemu má separačné problémy.

Podľa listinného dôkazu – záznam chatovej komunikácie medzi obžalovaným a pošk. Q. B., ktorú realizovali prostredníctvom internetovej siete na ICQ (čl. 295 až 320), mal súd za preukázané, že obžalovaný navádzal poškodenú. na vykonávanie rôznych sexuálnych praktík.

Dňa 2.12.2008 adresoval obžalovaný poškodenej tieto slová : „ mám rad sex, veď to nie je zlé a verím že aj ty ho budeš mať rada, ale len zo mnou“, „ priviažem ťa k posteli a krásne ťa vylížem, že ani nohy nedáš k sebe a keď budeš, ja neprest ...“

Dňa 2.1.2009 adresoval obžalovaný poškodenej tieto slová : „ a keď ti jazykom prechádzam bradavky páči sa ti to „, “ tak si predstav, že som pod stolom a lížem ťa“, ja ho mám už vonku, chcela by si ho, skús či si vlhká, vošiel by do teba hladko, ja by som si ťa rozprstikoval“.

Tieto listinné dôkazy plne korešpondujú s výpoveďou svedka, matky poškodenej J. B.. Táto vo svojej výpovedi uviedla, že na počítači svojej dcéry našla túto komunikáciu. Dcéra sa jej následne priznala, že takto komunikovala so svojim trénerom E. F..

Podľa znaleckého posudku č. 2/2012 súdneho znalca O. E. A., znalca z odboru elektrotechniky, mal súd za preukázané, že obžalovaný dňa 5.1.2009 v čase od 17.29 hod. do 17.41. hod., zaznamenal fotoaparátom svojho mobilného telefónu L. P., priebeh súložu s pošk. Q. B.. Obžalovaný si explicitne zaznamenal, aj také detaily, ako vniknutie jeho penisu do vagíny poškodenej. O tom, že ide o obžalovaného a poškodenú, súd nemá pochybnosti, pretože na niektorých fotografiách, sú zobrazené ich tváre. Snímky ich tvári, časove bezprostredne predchádzajú snímkam mužských a ženských genitálií, pri pohlavnom styku.

Podľa znaleckého posudku č. p. PPZ-1007/KEU-KE-EXP-2009 (čl.104) a č.p. PPZ-KEU-KE-EXP-2012/1996 (698), bolo analýzou DNA, zistené, že na deke z kabinetu na ZŠ Matice Slovenskej je prítomná sperma obžalovaného a biologický materiál pošk. Q. B., s najväčšou pravdepodobnosťou je pošečný sekret.

Na základe takto vykonaných dôkazov, preto súd ustálil skutkový stav, tak ako je to uvedené v tomto bode rozsudku.

Žiadny z vykonaných dôkazov, nie je v rozpore s tým, čo uviedla pošk. E. E., okrem výpovede obžalovaného a preto súd uveril jej tvrdeniam, ktoré súd pretransformované, do skutkovej vety v bode II. rozsudku.

III.

Svedkyňa mal. pošk. E. E. vo svojej výpovedi uviedla, že v ten deň boli všetci na byte u obžalovaného, pričom pili alkohol. Alkohol im núkal obžalovaný. Obžalovaný ich vyzval k orálnemu sexu. Ona ho mala s S. a s obžalovaným. Po požití alkoholu jej bolo zle a vracala. Ďalej uviedla, že ju obžalovaný raz natáčal, keď vykonávala sexuálne praktiky s Q. v kabinete ZŠ na H. E. B..

Svedkyňa mal. pošk. Q. B.. vo svojej výpovedi potvrdila okolnosti ohľadom pitia alkoholu, tak ako ich uviedla svedkyňa pošk. mal. E. E. M. tiež po požití alkoholu, ktorý jej ponúkol obžalovaný, vracala. Ďalej

uviedla, že ona mala s T. orálny sex. Potom mala s obžalovaným pohlavný styk. Sexuálne praktiky vykonávala na návrh obžalovaného aj s E.. Obžalovaný si ich pri tom fotil, pričom hovoril, že si to nechá iba pre seba. Sexuálne praktiky vykonávala väčšinou po tréningoch, pričom väčšinou to bol obžalovaného nápad.

Svedok pošk. S. B., vo svojej výpovedi uviedol, že pri oslavách menín Q. B. v roku 2008 v byte obžalovaného, ich obžalovaný ponúkol jednou fľašou alkoholu, ktorú aj vypili. On mal pohlavný styk s E. na podnet obžalovaného. Takisto má vedomosť o tom, že obžalovaný si nahrával svoje sexuálne stretnutia.

Svedkyňa E. R., vypovedala, že raz jej obžalovaný pustil na svojom mobile L. L., video, na ktorom videla, ako obžalovaný ležal na gauči a Q. a E. ho rukami a ústami uspokojovali. Taktiež tam boli E. a S. a spolu mali pohlavný styk. Toto sa malo stať v byte obžalovaného na oslave menín Q. B..

Po vyhodnotení týchto listinných dôkazov a svedeckých výpovedí, súd ustálil skutkový stav, tak ako je to uvedené v tomto bode rozsudku.

Časový rámec uvedeného skutku mal súd za preukázaný výpoveďami T. T., Q. B., E. E. a S. B., ktorí uvádzali, že sa to stalo v decembri roku 2009. S tým korešponduje, aj vyjadrenie svedkyne E. R., že sa to malo odohrať na oslave menín Q. B., v byte obžalovaného. Meno Q., slávi meniny 13. decembra. Práve táto svedkyňa videla video, na ktorom boli zaznamenaný jednotliví účastníci tohto stretnutia, pri rôznych sexuálnych praktikách, resp. pri súloží.

Na základe takto vykonaných dôkazov, preto súd ustálil skutkový stav, tak ako je to uvedené v tomto bode rozsudku.

IV.

Svedkyňa mal. pošk. Q. B. vo svojej výpovedi uviedla, že niekedy s obžalovaným pozerali porno na počítači. Pri sledovaní boli ta tiež prítomná E., S. a aj T.. Pozerali to v J. K. C. I. C. G. a aj na notebooku v aute obžalovaného.

Svedkyňa mal. pošk. E. E. vo svojej výpovedi uviedla, že raz v aute im pustil z ničoho nič, nejaké erotické video. Ich tanečný partneri to sledovali a ona s Q. nie.

Svedok pošk. S. B., vo svojej výpovedi uviedol, že obžalovaný im raz ukazoval na jeho notebooku porno filmy v jeho aute a raz v J. K. C. I. C. G..

Výpovede týchto svedkov navzájom korešpondujú, nie sú v rozpore so žiadnym z vykonaným dôkazov a preto súd nemal dôvod im neuveriť.

Na základe takto vykonaných dôkazov, preto súd ustálil skutkový stav, tak ako je to uvedené v tomto bode rozsudku. Na rozdiel, od obžaloby súd vypustil niektoré skutkové okolnosti, ktoré nemali žiadny vplyv na trestnoprávnu kvalifikáciu konania obžalovaného. Takáto úprava, však nemal žiadny vplyv na zachovanie totožnosti a jednoty skutku oproti obžalobe.

Záverom k skutkovým súd k skutkovým okolnostiam, ktoré má z preukázané, tak ako je to uvedené v bodoch I. až IV. rozsudku uvádza, že konanie obžalovaného plne zodpovedá tým skutočnostiam, ktoré boli zistené znaleckých skúmaním.

Zo znaleckom posudku č. 14/2009, súdnej znalkyne G. Z. G., znalkyne z odboru psychológie, vyplýva, v osobe obžalovaného ide nezrelú štruktúru osobnosti s nezrelou emotivitou a s plytkými emocionálnymi väzbami, až neschopnosťou objektového viazania sa a prítlačivosťou paradoxných väzieb. Zároveň až naivnej ambicióznosti, dobrodružnosti a zníženej sexuálno pudovej kontroly pri narcisticko exhibicionistických črtách.

Podľa znaleckého posudku č. 09/2009, súdnej znalkyne E. V. K. – X., znalkyne z odboru psychiatrie, u obžalovaného bola zistená prítomnosť sexuálnej deviácie –hebefílie, ktorá je charakterizovaná erotickou a sexuálnou náklonnosťou k veľmi mladým dievčatám –lolitkám.

K trestnoprávnej kvalifikácii:

I. II.

Podľa § 201 ods.1, ods.2 písm. a/, písm.b/ Tr. zákona, zločin sexuálne zneužívanie spácha ten, kto vykoná súlož s osobou mladšou ako osemnásť rokov alebo kto takú osobu iným spôsobom sexuálne zneužije, závažnejším spôsobom konania a na chránenej osobe.

Podľa § 138 písm. h/ Tr. zákona, závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu, porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z páchatelovho zamestnania, postavenia alebo funkcie alebo uloženej mu podľa zákona.

Podľa § 139 písm. d/ Tr. zákona, chránenou osobou sa rozumie odkázaná osoba.

Podľa § 127 ods.9 Tr. zákona, odkázanou osobou sa na účely tohto zákona rozumie osoba, ktorá svojou výživou, výchovou, hmotným alebo iným zaopatrením alebo starostlivosťou je odkázaná na páchatela.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že obžalovaný sa dopustil práve tých konaní vo vzťahu k maloletej poškodenej E. E., nar. XX.X.XXXX a maloletej poškodenej Q. B. L., XX.X.XXXX, ktoré sú uvedené v skutkovej vete bodu rozsudku I., II. rozsudku. Jeho konanie, možno subsumovať pod skutkovú podstatu ďalšieho trestného činu, tak ako to je uvedené nižšie. Ide teda o ich jednočinný súbeh.

Jeho konanie voči maloletým poškodeným, možno vzhľadom na jeho objektívnu a subjektívnu súvislosť, považovať za čiastkový útok jedného trestného činu sexuálneho zneužívania, ktorý bol spáchaný v čase od júna 2008 do februára 2009.

Pri týchto jeho konaniach súd prihliadal na to, že ich spáchal ako učiteľ tanca poškodených. K tomu súd uvádza, že vzťah obžalovaného k poškodeným, mohol takisto vyjadriť i slovami, tréner, inštruktor a iné. Pre poškodených a ich rodičov nebol cudzí človek. Z jeho postavenia vyplývalo, že poškodení mu boli zverení za účelom dosiahnutia istých kvalít v tanečnom športe. V tomto smere mal byť pre nich autoritou, avšak túto svoju autoritu použil na uspokojenie svojich chútok. Z pohľadu súdu, je právne bez významu, že obžalovaný nemal kvalifikáciu „tréner tanečného športu“, ktorú by získal od Slovenského zväzu tanečného športu. Svojím konaním, teda porušil dôležitú povinnosť, ktorá vyplývala z jeho postavenia, t.j. prispieť k správne fyzickému a duševnému vývoju svojich zverencov.

Zároveň mal súd zato, že , že poškodení vo svojom postavení ako žiaci obžalovaného , ako trénera, boli odkázaní na obžalovaného a tým mali obmedzenú slobodu svojho rozhodovania. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že obžalovaný teda zneužil svoje postavenie a manipuloval poškodenými, ktorí konali tak ako konali aj pod vplyvom toho, že chceli byť účastní tanečných tréningov pod vedením obžalovaného.

Na základe uvedeného má preto súd zato, že svoje činy spáchal na odkázaných osobách, porušením dôležitej povinnosti vyplývajúceho z jeho postavenia.

Jeho konanie voči maloletým poškodeným v týchto bodoch rozsudku, možno vzhľadom na jeho objektívnu a subjektívnu súvislosť, považovať za čiastkový útok jedného trestného činu sexuálneho zneužívania, ktorý bol spáchaný v čase od júna 2008 do februára 2009. Na základe uvedeného, preto súd uznal obžalovaného vinným z pokračujúceho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods.2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. h/ Trestného zákona a s § 139 písm. d/ Trestného zákona.

Obžaloba, obžalovanému kládla v týchto bodoch obžaloby ako aj v bodoch III. a IV. za vinu i spáchanie zločinu výroby detskej pornografie podľa § 368 ods.1, ods. 2 písm. b/, c/ Tr. zákona.

Podľa § 368 ods.1, ods.2, písm. a/, písm.b/ Tr. zákona, spácha zločin výroby detskej pornografie ten, kto využije, získa, ponúkne alebo inak zneužije dieťa na výrobu detskej pornografie alebo umožní také

jeho zneužitie, alebo sa inak podieľa na takejto výrobe a spácha takýto čin závažnejším spôsobom alebo verejne.

Podľa § 132 ods.3 Tr. zákona, detskou pornografiou sa na účely tohto zákona rozumie zobrazenie súlože, iného spôsobu pohlavného styku alebo iného obdobného sexuálneho styku s dieťaťom alebo zobrazenie obnažených častí tela dieťaťa smerujúce k vyvolaniu sexuálneho uspokojenia inej osoby.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že obžalovaný skutočne zaznamenával na svoj mobil fotografie resp. video, na ktorých bol zobrazený jeho pohlavný styk a sexuálne praktiky s dieťaťom, t.j. s osobou mladšou ako osemnásť rokov, resp. sexuálne praktiky medzi takýmito osobami. Takisto si zaznamenal vykonávanie sexuálnych praktík medzi takýmito osobami. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že takto obžalovaný konal v úmysle prechovávať akési trofeje, resp. pamiatku na to, čo sa stalo.

Podľa názoru súdu, však nebolo vykonaným dokazovaním za preukázané, žeby obžalovaný mal v úmysle, aby tieto záznamy vyvolávali uspokojenie inej osoby, tak ako to má na mysli ustanovenie § 132 ods.3 Tr. zákona. Súd ma zato, že pod pojmom „iná osoba“ mal zákonodarca na mysli inú osobou, než osobu toho, kto takéto zobrazenie súlože resp. inej sexuálnej praktiky vykonal. To že obžalovaný takéto záznamy zrealizoval, vyplýva z jeho osobnostnej črty, ktorá je konštatovaná v znaleckom posudku G. G. č.14/2009 – znížená sexuálna pudová kontrola pri narcisticko exhibicionistických črtách.

Takýto právny názor súdu je v súlade aj s Rozhodnutím č. R/28/2018 - Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 25. augusta 2014, sp. zn. 23To/83/2014, ktoré bolo zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov SR č. 3/2018, v ktorom je tiež mimo iného konštatované, že:

Smerovanie k vyvolaniu sexuálneho uspokojenia inej osoby v zmysle § 132 ods. 4 Trestného zákona nie je dané potenciálnou (objektívnou) spôsobilosťou vyvolať také uspokojenie, ale určením účelu použitia konkrétneho zobrazenia sexuálneho styku alebo obnažených častí tela páchatelom trestného činu pri konaní uvedenom v §§ 368 až 370 Trestného zákona; inou osobou je osoba odlišná od páchatela.

Určenie účelu použitia zobrazenia sexuálneho styku alebo obnažených častí tela na vyvolanie sexuálneho uspokojenia inej osoby v zmysle § 132 ods. 4 Trestného zákona (určenie „smerovania“ zobrazenia) nie je trvale predurčené danosťou alebo absenciou takého určenia osobou, ktorá sa podieľa na vyhotovení zobrazenia. Pri posudzovaní trestných činov podľa §§ 369 a 370 Trestného zákona je rozhodujúce subjektívne zameranie osoby, ktorá so zobrazením vykonáva manipuláciu zodpovedajúcu odsekom 1 naposledy označených ustanovení.

Z takto uvedeného dôvodu, preto súd vypustil z rozsudku túto právnu kvalifikáciu oproti tomu, čo bolo navrhnuté v obžalobe.

I., II., III., IV.

Podľa § 211 ods.1 písm. a/ Tr. zákona, prečin ohrozovanie mravnej výchovy mládeže spácha ten, kto vydá, čo aj z neobľahosti, osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že ju zvädza u k záhalčivému alebo nemravnému životu.

Tak ako je to uvedené vyššie, mal súd za preukázané, že obžalovaný buď ústne, alebo zasielaním SMS, správ alebo prostredníctvom internetovej siete, navádzal maloletých poškodených na vykonávanie rôznych sexuálnych praktík. Keďže poškodení, boli v tom čase v zmysle legálnej definície, uvedenej v ustanovení § 127 ods.1 Tr. zákona deťmi, išlo jednoznačne o navádzanie k nemravnému životu, pretože aktívny sexuálny život je u týchto osôb, či už z pohľadu práva, alebo všeobecnej morálky vylúčený. Takto obžalovaný vystavil poškodených nebezpečenstvu spustnutia t.j. že budú viesť nemravný život, spočívajúci v promiskuite.

Ďalej mal súd za preukázané, že obžalovaný v presne nezistenom čase od decembra 2008 do 10.2.2009, ukazoval osobe mladšej ako 18 rokov, t.j. pošk. E. R., nar. XX.X.XXXX, video, na ktorom boli zaznamenané sexuálne praktiky medzi maloletými. Keďže poškodená mala v tom čase menej ako 18

rokov, išlo jednoznačne o navádzanie k nemravnému životu. Takto obžalovaný vystavil aj túto poškodenú nebezpečenstvu spustnutia t.j. že bude viesť nemravný život, spočívajúci v promiskuite.

Následne bolo preukázané, že obžalovaný podával poškodeným alkoholické nápoje vo väčšom množstve. Tieto skutočnosti vyplývajú zo znaleckého posudku č.94/2012, v ktorom je konštatované, že poškodený T. T. sa nachádzal v strednom stupni opitosti, S. s. a E. E. v ľahkom stupni opitosti a Q. B.. v ťažkom stupni opitosti. Toto korešponduje s tým, čo uviedla pošk. E. E. a Q. B., že po požití alkoholu im bolo zle a vracali.

Na základe uvedeného preto súd uznal obžalovaného vinným z pokračujúceho prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a/ Trestného zákon.

Obžaloba, obžalovanému kládla tiež v bodoch III. a IV. obžaloby za vinu i spáchanie prečinu podávanie alkoholických nápojov mládeži podľa § 175 Tr. zákona.

Po preskúmaní veci má súd zato, že zo skutkových okolností, ktoré sú uvedené v bode IV. obžaloby resp. ktoré súd zistil v tomto bode rozsudku, vôbec nevyplýva, že obžalovaný podával osobám mladším ako 18 rokov alkoholické nápoje.

Čo sa týka bodu III. obžaloby resp. rozsudku, tak súd má zato, že je vylúčený jednočinný súbeh prečinu ohrozovanie mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods.1 Tr. zákona s prečinom podávanie alkoholických nápojov mládeži podľa § 175 Tr. zákona, pretože prečin podávanie alkoholických nápojov mládeži podľa § 175 Tr. zákona je k prečinu ohrozovanie mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods.1 Tr. zákona v pomere subsidiarity.

Z takto uvedeného dôvodu, preto súd vypustil z rozsudku túto právnu kvalifikáciu oproti tomu, čo bolo navrhnuté v obžalobe.

Záverom k právnej kvalifikácii súd uvádza, že teda obžalovaného v bode I. a II. rozsudku uznal vinným z pokračujúceho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods.2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. h/ Trestného zákona a s § 139 písm. d/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s pokračujúcim prečinom ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a/ Trestného zákon a v bode III. a IV. rozsudku z pokračujúceho prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a/ Trestného zákon.

K výroku o treste:

Podľa § 38 ods.7 Tr. zákona, ustanovenia odsekov 4 až 6 sa nepoužijú, ak sa súčasne ukladá zvýšený úhrnný trest podľa § 41 ods.2, ak by súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchatel'a neprimerané prísne.

Podľa § 41 ods.1 Tr. zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 41 ods.2 Tr. zákona, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu.

Podľa § 201 ods.2 Tr. zákona, sa páchatel' takéhoto zločinu potrestá odňatím slobody na sedem až dvanásť rokov.

Podľa § 211 ods.1 Tr. zákona sa páchatel' takéhoto prečinu potrestá odňatím slobody až na dva roky.

Obžalovaný bol uznaný vinným z jedného zločinu a z jedného prečinu. Z tohto dôvodu preto súd ustanovil dolnú hranicu trestnej sadzby v zmysle § 41 ods.1 Tr. zákona, na úrovni siedmich rokov a hornú hranicu

trestnej sadzby podľa § 41 ods.2 Tr. zákona, na úrovni šestnástich rokov. Zároveň má súd zato, že použitie § 38 ods.4 Tr. zákona, na zvýšenie trestnej sadzby, v rámci ktorej by súd ukladal trest, by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne vzhľadom na skutočnosť, že od spáchania trestných činov uplynulo desať rokov a štyri mesiace.

Podľa znaleckého posudku súdneho znalca G. Z. G. č. 14/2009 u obžalovaného ide o osobnosť štruktúrne nezrelú, nevyváženú s narcistickými črtami a emocionálnou nezrelosťou s oslabenou schopnosťou participovať na skutočných emocionálnych väzbách a stabilných vzťahoch pri celkovej plochej emotivite. neboli u neho zaznamenané reálne pocity viny a zvýšené vnútorne napätie. zaoberá sa egocentricky len svojou osobou, bez empatie voči druhým t.j. poškodeným.

Na obžalovaného má v odpise registra trestov zo dňa 11.6.20119 dva záznamy. Jedno odsúdenie má zahladené, jedno nie a to odsúdenie trestným rozkazom zo dňa 2.1.2006, sp. zn. 1T/189/2005, ktorým bol uznaný vinným z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods.1, ods.2 Tr. zákona, účinného do 31.12.2005. Podľa správy Mestského úradu Prešov zo dňa 11.5.2009 obžalovaný sa dopustil pred spáchaním trestných činov, piatich priestupkov na úseku cestnej premávky. Obžalovaný teda vzhľadom na vyššie uvedené, nevedol pred spáchaním trestnej činnosti, riadny život.

Obžalovaný je ženatý od 22.11.2014, pričom má v opatere dve deti – E., nar. XX.X.XXXX a L., nar. XX.X.XXXX. Obžalovaný sa ku skutkom nepriznal a teda svoje konanie ani neofutoval.

Po vyhodnotení všetkých vyššie uvedených okolností, t.j. s prihliadnutím na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie obžalovaného v priamom úmysle, k jeho pohnútku ukojiť svoje chůtky, k jeho postaveniu ako učiteľa tanca, má súd za to, že uloženie trestu odňatia slobody vo výmere siedmich rokov je plne na mieste. Súd ukladal trest na spodnej hranici trestnej sadzby najmä s ohľadom na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestných činov. V prípade, žeby od spáchania trestného činu uplynula kratšia doba, tak súd by uvažoval o uložení trestu odňatia slobody, pri strede trestnej sadzby. Súd tiež poukazuje aj na tú skutočnosť, že keby nepoužil pri ukladaní trestu odňatia slobody ustanovenie § 38 ods.7 Tr. zákona, tak by musel použiť ustanovenie § 38 ods.4 Tr. zákona, pretože by prevažovala jedna priťažujúca okolnosť – spáchanie viacerých trestných činov podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, oproti neexistencii žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zákona. V takomto prípade by dolná hranica trestnej sadzby bola zvýšená na úroveň desiatich rokov.

Podľa názoru súdu, trest odňatia slobody vo výmere siedmich rokov, spolu s ďalšími uloženými trestami, tak ako sú tieto uvedené nižšie, zabezpečia ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabránia v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvoria podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Takéto tresty zároveň dostatočne vyjadria morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Podľa § 48 ods.2, písm. a/ Tr. zákona, súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch, pred spáchaním trestného činu, nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Na základe uvedeného preto súd obžalovaného, ktorý nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd obžalovanému takisto uložil podľa § 60 ods.1 písm. a/ Trestného zákona i trest prepadnutí vecí, ktoré použil pri páchaní svojej trestnej činnosti.

Ďalej súd uložil podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona, trest zákazu výkonu činnosti trénera tanečného športu a učiteľa spoločenských tancov na dobu 5 (päť) rokov.

Súd neukladal obžalovanému ochranné sexuologické liečenie z dôvodu, že obžalovaný od spáchania trestnej činnosti vedie riadny život, je ženatý, má v opatere dve deti a nebol trestne stíhaný za inú obdobnú trestnú činnosť vo vzťahu k maloletým poškodeným. Preto má súd zato, že svoju sexuálnu deviáciu má pod kontrolou a nie je nutné na neho pôsobiť navrhovanou terapiou.

Zákonní zástupcovia poškodených J. B. a E. E. si uplatnili náhradu škody za nemajetkovú ujmu vo výške 10.000,-Eur resp. 2.000,-Eur. Keďže na rozhodnutie o náhrade škody, by bolo treba vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania, súd ich podľa § 288 ods.1 Tr. poriadku, odkázal so svojimi nárokmi na civilný proces.

Záverom súd uvádza, že o ostatné vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní, ktoré nie sú vyhodnotené v tomto písomnom znení rozsudku, sa neopiera z dôvodu, že sa týkali okolností, ktoré súd zistil inými dôkazmi, tak ako sú tieto uvedené v tomto písomnom vyhotovení.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Prešov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Prešove.